

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОДОЛАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КРИЗИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Радзівіло І. В., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ

Реалії сьогодення свідчать, що глобальна інноваційна криза української промисловості, яка породжена браком фінансових ресурсів, низькою ефективністю їх використання, відсутністю у підприємців та власників бізнесу стимулів та мотивації щодо спрямування власних коштів в інноваційний сектор, призводить до значних дисбалансів у русі діяльності та розвитку всіх суб'єктів.

Дослідженням проблем інноваційних процесів в Україні присвячені роботи багатьох вітчизняних авторів, які здебільшого спрямовані на дослідження можливостей у довгостроковій перспективі, а подолання глобальної інноваційної кризи вітчизняної промисловості та активізація інноваційного процесу є актуальним та невідкладним питанням.

З огляду на вищезазначене, виникає об'єктивна необхідність дослідження проблем фінансового забезпечення подолання інноваційної кризи та шляхів їх вирішення, що дозволить ефективно розвиватися промисловим підприємствам за інноваційною моделлю.

Грунтуючись на проведеному дослідженні на основі статистичних даних, необхідно відмітити, що найважливіший внесок в джерела фінансування зроблений за рахунок власних коштів підприємств: питома вага в загальному обсязі фінансування у 2008р. становила майже 60,6 %, а в 2009 році - 65%. Переважання власних коштів підприємств серед джерел фінансування інновацій зумовлене не тим, що їх достатньо, а тим, що інших джерел недостатньо і їх важко залучити з різних причин. У 2008 р. питома вага фінансування іноземних інвесторів складала 1,0%, а в 2009 році - 19% , що можливо зарахувати до позитивних змін. Але на нашу думку, особливих підстав для оптимізму немає, в порівнянні з 2008 роком, то можна констатувати, що вищевказана тенденція пов'язана зі зменшенням загальної суми витрат на інноваційну діяльність. Аналізуючи частку бюджетних асигнувань у загальному обсязі фінансування, зазначимо, що вона відзначається найменшим значення (в 2008-2,8%, в 2009-1,6%).

Отже, система інноваційного розвитку вітчизняної промисловості зіштовхується з двома дуже складними проблемами – катастрофічною нестачею фінансових ресурсів та неефективним розвитком інституційних особливостей економічного та соціально-політичного устрою України, які тісно пов'язані між собою.

Для розв'язання зазначених проблем необхідно запропонувати наступні заходи в Україні: держава повинна вдосконалювати методи підтримки та запроваджувати нові інструменти регулювання для всіх суб'єктів економіки;

підвищення активності населення повинно проводитися шляхом залучення у сферу підприємницької діяльності та створення стимулів, мотивацій та гарантій для вкладання коштів в різноманітні фінансові інструменти шляхом підвищення привабливості українських цінних паперів;

фінансові інститути повинні освоювати нові інструменти для підвищення схильності населення, залучатися до розвитку венчурного капіталу

та постійно розробляти нові банківські продукти для інноваційних підприємств на пільгових умовах і т. п.;

промислові підприємства повинні вишикувати різноманітні фінансові інструменти (залучення капіталу за схемою IPO);

активізування іноземних інвесторів повинно проводитися шляхом вдосконалення нормативно – правової бази в Україні та створення дієвого інструменту як мотивації, так і стимулювання до інноваційної діяльності та розвитку.

НЕОБХІДНІСТЬ СТРАТЕГІЧНОГО МИСЛЕННЯ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ІНВЕСТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

*Семеніхіна О.І., ДВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ*

Науково-технічний процес у всьому світі визнається провідним чинником, як розвитку економіки в цілому, так і економічного розвитку підприємства і окремої особистості.

Визнання мислення складовою частиною існування Землі, більш того - складовою, яка є основним геоутворюючим чинником, почалося з кінця 19 століття. Серед перших, хто звернув увагу та виділив це поняття в житті всієї планети, були: український академік-природознавець Г.П.Вернадський, французький антрополог професор католицького університету П.Т. де Шарден, американський підприємець Чарльз Енел, який був президентом декількох компаній та автором п'яти книг, присвячених дослідженню творчого мислення. Наведені приклади дослідників призначені демонструвати тільки різноманітність перших спостерігачів, що відмітили це явище, але їх значно більше.

Зараз наявність та величезна роль мислення та свідомості в розвитку світових процесів не викликають сумнівів. Таким чином, можна зробити висновок, що інноваційний процес, який є продуктом мислення людства, представляє собою об'єктивну складову і головний фактор розвитку. Для кожної держави, незалежно від моделі хазяйнування в державі, головною метою має бути незалежність цієї держави. Фактично на практиці буває інакше, але ще друга світова війна наочно продемонструвала необхідність пріоритету саме цієї мети. Сучасна незалежність кожної держави забезпечується, в першу чергу, розвитком її науково-технічного потенціалу та конкурентоспроможністю у світовій економіці. Звісно, що кожному періоду пізнання відповідає певний рівень знань. Все, що нижче його, відкидається як примітивне, а все, що вище - теж відкидається як те, що не відповідає даним сучасної науки. Саме тому необхідно у кожного менеджера, особливо у керівників вищого рівня, формувати стратегічне інноваційноспрямоване мислення.

На нашу думку, стратегічне мислення - це усвідомлення керівниками власної відповідальності за довгострокове існування та розвиток об'єкту керування, необхідності управління цим процесом для створення та підвищення